

нува не въздържаю къмъ удовольствіята, но всякога отъ всичкигѣ удовольствія прѣдпочага не зависимостгѣ си. За туй пакъ ти казувамъ, чудно ми е да . . . Но понеже ты казувашъ това — трѣба да го вѣрвамъ . . . Но пакъ и такъзъ като е, тщеславна, упорна, хладнокрѣва, безболѣзненна къмъ когото не обыча, и не милостива къмъ опогози когото е достигла да обыча, има и много добродѣтели.

Тая жена правя голѣмы благодѣянія на сиромасыгѣ, помага на бѣдныгѣ, и ползува всички като никоя друга милостива жена. Понеже е безбройно множествого на бѣдныгѣ, които е благодѣтелствувала, безбройно же и на болныгѣ, които е исцѣлила; а мнозина сж и онѣзи които сж были способны, но въ скудостъ а чрѣзъ ней сж прѣуспѣли. Тя е расположена пристрастно и къмъ доброто и къмъ злото. Тежко и горко на оногъ зъ койго обыча и люби такъзъ женѣ! Защо то такъзы жены не познаватъ що е любовь. Но най послѣ остави ти едно утѣшеніе. онова отъ самолюбіето; че като е была такъзъ ты си можѣлъ да вложишь въ сърдцето ѣ силиѣ любовь.